

СТАНОВИЩЕ

от доц. д-р Божил Христов

Катедра „Англицистика и американистика“, ФКНФ, СУ „Св. Климент Охридски“

относно дисертация за присъждане на образователна и научна степен доктор

област на висше образование 2 *Хуманитарни науки*

професионално направление 2.1 *Филология*

научна специалност: *английски език*

ДОКТОРАНТ: КРАСИМИР СПАСОВ

ЗАГЛАВИЕ: СИНТАКТИЧНИ СРЕДСТВА ЗА ИНФОРМАЦИОННО СТРУКТУРИРАНЕ И МОДЕЛИРАНЕ В СЪВРЕМЕННИЯ АНГЛИЙСКИ ЕЗИК (SOME SYNTACTIC DEVICES OF INFORMATION PACKAGING AND MODELLING IN MODERN ENGLISH)

1. Преглед на процедурата и представяне на кандидата

Със заповед № 696 от 25.03.2024 г. на Ректора на ЮЗУ „Неофит Рилски“ съм назначен за член на научното жури за присъждане на ОНС доктор за представения дисертационен труд от Красимир Благоев Спасов, редовен докторант в Катедрата по германистика и романистика при Филологическия факултет на ЮЗУ. Предоставените от кандидата документи са изрядни и в съответствие с изискванията и действащите нормативни уредби.

2. Представяне на дисертационния труд и значимостта му

В дисертационния труд се разглеждат синтактични средства за структуриране на информацията в съвременния английски език. Трудът се състои от 187 страници, включително увод, библиография и приложения. Материалът е разпределен в 6 основни глави, посветени на следните средства за структуриране на информацията: т.нар. разцепени изречения (*cleft sentences*), екзистенциални и презентационни конструкции, екстрапозиция, страдателен залог и инверсия при наличие на отрицателни думи. Дисертацията е ценна заради извлечените корпусни данни и статистика, например данните за честотността на различните типове екзистенциални конструкции, представени на стр. 72, така че би било добре да се застъпи повече тази методология и този подход. Темата без съмнение е значима и определено има още какво да се допринесе в тази област, въпреки че съществува огромен

обем специализирана литература по въпроса, част от която би била от полза на докторанта. За съжаление анализът на отделните конструкции почива върху един или два примера. Би било по-убедително да се приведат още примери и статистически данни от корпуса. Докторантът би могъл да обогати труда си с още статистика, по-задълбочени качествени анализи и евентуално съпоставки с българския език. Идеята му за пресупозиционен фокус е интересна, въпреки че противоречи на общоприетите дефиниции на понятието фокус. Би могло хипотезата да се доразвие и да бъде разгледана в светлината на по-солидна база данни с цел изграждане на по-широка емпирична обосновка. Следното заглавие би било полезно в тази насока, тъй като цели да разграничи и осветли взаимовръзките между пресупозиция, дадена информация и активиране: Dryer, Matthew S. 1996. Focus, pragmatic presupposition, and activated propositions. *Journal of Pragmatics* 26: 475–523. След изчитане на представения от докторанта текст останах с впечатлението, че гореизброените три понятия се смесват, вместо да се очертаят взаимодействията им. Сполучливо е решението да се включат резюмета в края на всяка глава, но вместо да се съсредоточават върху подробностите и конкретиката на анализирания примери, би следвало да обобщават основните теоретични наблюдения, резултати и заключения, направени в съответната глава.

3. Оценка на дисертационния труд

Въпреки че темата е обещаваща и докторантът е положил усилия да очертае основните насоки в дисертационния си труд, в текста присъстват редица обезпокоителни твърдения и анализи. В общи линии се касае за неправилно разбиране и интерпретиране на някои от използваните източници, както и системни грешки при разпознаването и адекватния анализ и класификация на разглеждания езиков материал. Откриват се и редица проблеми при боравенето с основните принципи на синтактичната теория. В следващите редове ще обърна внимание на някои от тези проблемни области.

На 20 стр. докторантът смесва две различни употреби на понятието *маркираност*: твърдението на представителите на Пражката школа, че „субективният“ словоред е маркиран с емоционална окраска, се отнася за това какво се изразява с подобен словоред, а прозодичното маркиране, за което се застъпва докторантът, е едно от средствата за предаване на въпросната емоционална окраска. На стр. 17 докторантът приема, че в

изречението *Peter plays the violin* „Петър свири на цигулка“, *Peter plays* е тема, а *the violin* е рема. Възниква въпрос дали това е единственият правдоподобен анализ и от какво всъщност зависи членението на тема и рема (срв. контекста и комуникативните намерения според Пражката школа на комуникативен динамизъм). В същия ред на мисли – дали според докторанта следният диалог от 21 стр. би се счел за уместен и сполучлив: ‘What happened?’ „Какво стана?“ ~ ‘His leg, my brother broke’ „Крака си брат ми счупи“/„Крака си счупи брат ми“. Дали са приемливи от прагматична гледна точка останалите двойки с въпроси и отговори, поместени на същата страница? Освен това не мисля, че останалите изречения са изградени според последователността тема-рема, противно на твърдението на автора.

Сгрешена е годината на публикуване на първото издание на Huddleston and Pullum. *A Student’s Introduction to English Grammar* – книгата излиза не през 2007 г., а през 2005 г. (Също така Viber et al. 2003 трябва да се поправи на 2002.) По-обезпокоително е, че докторантът не е разбрал правилно анализите на Хъдълстън и Пулъм, както става явно от аргументацията, изложена на стр. 43 – *Peter who started the fight* не е синтактична единица в изречението *It was Peter who started the fight*. Авторът също така е сгрешил годината на излизане на *The Cambridge Grammar of the English Language*. На стр. 75 тази граматика се описва като по-късна публикация (в сравнение с кратката студентска версия) и се посочва годината 2016. Годината на публикуване на Quirk et al. също е невярна (1987 вместо 1985, на стр. 96).

Дискусията на стр. 46–53, посветена на информационните особености на т.нар. конструкции *it-clefts*, е белязана от злополучна заблуда – изречението, което авторът причислява към въпросната *it-cleft* конструкция, а именно *It’s money that people have already paid tax on* „Това са пари, които вече са обложени“, всъщност съдържа съвсем обикновено определително подчинено изречение (*relative clause*), а не *cleft*. Това става видно от контекста, но авторът за съжаление възприема по-неправдоподобната интерпретация. Поради факта, че се основава на недоразумение, прегледът на т.нар. *it-clefts* се обезсмисля, а оттам и евентуалните приноси в тази част от труда.

На стр. 42 авторът разграничава т.нар. *clefts* от съобщителните изречения (под което той разбира основната изходна конструкция), но трябва да се отбележи, че т.нар. *clefts* сами

по себе си също се числят към съобщителните изречения от гледна точка на тяхната структура (макар и да са небазисни). Същият проблем възниква и на стр. 44. Освен това трябва да изтъкнем, че подчиненото определително изречение (*relative clause*) на тази страница се отнася към сказуемното определение, а не към подлога, което отново показва неточности в анализа на докторанта.

По-тревожно е, че думата *here* „тук“ по никакъв начин не е граматично допълнение, отново противно на твърденията на автора на стр. 67, което говори за слабо владеене на основите на синтактичната теория. Диаграмата на стр. 74 също е меко казано подвеждаща, защото *a crash on E-79* „катастрофа на E-79“ не образува синтактична единица – срв. *On E-79, there was a fatal crash* „На E-79 стана/имаше фатална катастрофа“. Подобни недоразумения относно основните принципи за синтактичен анализ се наблюдават редовно в целия труд. Фразата *that night* „тази нощ“ не може да образува група на наречието (*Adv(erb)Phrase*), така че в дървовидната диаграма на стр. 86 отново изниква сериозна неточност по отношение на синтактичния анализ. Авторът навярно е имал предвид адвербиал като функция (обстоятелствено пояснение), но за съжаление функции и категории са смесени по начин, който не подобава на специалист в областта. Също така по никакъв начин въпросната фраза не може да функционира като вътрешен комплемент, поради което поставянето на подобен етикет в диаграмата буди недоумение. Фразата *five months ago* „преди пет месеца“ (стр. 44) не е наречие за време – и тя е именна фраза/група на съществителното (дори предложна според Хъдълстън и съавтори 2022: 196), която играе ролята на обстоятелствено пояснение (адюнкт) за време. Авторът трябва да се стреми да избягва смесването на категории с техните функции. Този проблем съпътства и останалите примери на посочената страница. Същото смесване на типове фрази като например група на прилагателното или предложна група със синтактични функции като например подлог, допълнение и комплемент, се завръща на стр. 55–56, където освен всичко авторът три пъти изписва терминът *complement* „комплемент“ неправилно като *compliment* „комплимент“.

Подобен е случаят с изречението *There came to her mind a brave soul* „Тя се сети за една смела душа“, което не бива да се нарича изречение с преходен глагол – още един пример за сериозни пропуски при класифицирането на езиковия материал. Авторът отново показва неразбиране на понятието преходност на стр. 117, където твърди, че страдателният

залог *A distance of 8 km was run by Tom Ford* „Осемкилометрова дистанция беше пробягана от Том Форд“ е получено от непреходен изходен глагол. На същата страница глаголят *fall for* също е описан неправилно като преходен, а пък изречението *The chef thawed the frozen fish* „Готвачът разтопи замразената риба“ (стр. 118) не е непреходно и (отново противно на твърденията на автора) еквивалентът му в страдателен залог е напълно приемлив. Изречението *It is based on my new book of the same name* има за съответствие в деятелен залог *[I/They/Someone/X] based it on my book of the same name*, а не **?My book of the same name bases [?itself on] it*, което обезсмисля дискусиата на стр. 121–122. Не значението прави следното изречение от стр. 128 непригодно за съответния контекст, а начинът, по който е разпределена информацията в него: *The current Prime Minister, James Brown, will be succeeded by her* „Настоящият премиер, Джеймс Браун, ще бъде наследен от нея“. В глава, посветена на страдателния залог и структурирането на информацията в изречението, би се очаквало да се обръща повече внимание на тази немаловажна разлика. Авторът неправилно е разчел и следните примери от стр. 134, в които не се съдържа инверсия: 14. *Adding some salt to the dessert is very important* „Добавянето на сол към десерта е изключително важно“; 15. *Downstairs, in the basement, is where I keep my ski equipment* „Долу в мазето [е мястото, където] си държа скиорското оборудване“ (без инверсия в оригинала). Подобно недоглеждане за пореден път буди учудване в глава за инверсията като синтактичен похват.

Текстът изобилства и от вътрешни противоречия. Такива се откриват при описанието и анализа на екстрапозицията на стр. 93. Авторът първоначално заявява, че подчиненото изречение, подложено на екстрапозиция, представлява позната информация, но непосредствено след това обосновава явлението екстрапозиция с нуждата да се премести богатото на информация подчинено изречение в края на главното, понеже във въпросното подчинено изречение се съдържа важна нова информация. На стр. 137 се твърди, че времето и аспектиалността на спомагателния глагол зависят от главния глагол, но същевременно въпросният главен глагол се представя не като главна, а като зависима част (комплемент) в дървовидната структура. В споменатата вече дървовидна структура именната фраза не е просто *family secret* „семейна тайна“ – в нея трябва да се включи и определителният член, т.е. *the family secret* „семејната тайна“. В диаграмите на стр. 112–113, *today* „днес“ не бива да фигурира в рамките на именната фраза *two essays* „две съчинения“ или пък в предложната

фраза *by Eddie* „от Еди“. Думата „днес“ е отделна синтактична единица, която изпълнява ролята на обстоятелствено пояснение за време. Непоследователност откриваме и в трактовката на спомагателните глаголи в съответните дървовидни диаграми – *has written* „е написал“ и *have been* „е бил“ се анализират според традиционното схващане, че подобна верига глаголи образува една „глаголна фраза/група“, чиято опора е пълнозначният глагол. След това обаче *written* „написан“ в съчетанието *have been written* „е бил написан“ се третира като комплемент (зависима част) на *have been* „е бил“. В крайна сметка според тези диаграми излиза, че някои спомагателни глаголи са зависими части, а други главни части, както и че пълнозначните глаголи понякога играят роля на опора, а понякога са зависими части на спомагателния глагол.

4. Допълнителни въпроси и препоръки

Като допълнителна препоръка докторантът би могъл да помисли за евентуално туширане на някои по-наивни твърдения, като например следното от стр. 3, където заявява, че е запленил и очарован от многообразието на структури, засвидетелствани в английския език, в сравнение с родния. По-добре е в обективния научен стил да се избягват подобни оценъчни квалификации. Докторантът споменава „устната реч“ като жанр (напр. на стр. 7). Дали подобен етикет е наистина оправдан и дали източниците, от които е ексцерпиран материалът, са от един и същи жанр в по-тесния смисъл на термина?

В текста са допуснати множество лексикални и граматични неточности (особено при членуването), както и печатни грешки, така че е препоръчително да се прибегне към редакция от носител на английския език. Някои от примерите включват: ...*aims to persuade a point* (стр. 44), *a major cause for the climate change* (стр. 44, където се имат предвид промените в климата като цяло), *This type of a cleft constitutes of the following parts* (стр. 42), ...*which he also refers* [липсващ предлог *to*] *as...* (стр. 48), *the relative clause proposition does not construe as expressing a property* (стр. 67 и на други места, където неодушевен предмет не може да функционира като подлог на глагола *construe*), *physical and spacious* [sic.] *setting* (стр. 70), *Democrats's Party* (стр. 78), *the New York City's mayor* (стр. 78) и др.

Привеждам и още някои недоразумения относно структурата на именната фраза: *that* „онова“ не е показател за близост (стр. 25); във фразата *John's verdict* „присъдата на Джон“ (стр. 26) няма (семантична) роля на притежател; не съществителното *bodyguard* „охранител“ е неопределено на стр. 90, а цялата именна фраза заедно с предпоставения неопределителен член *a bodyguard* „един охранител“.

На няколко места се прави погрешна преценка относно граматическата приемливост на разглежданите примери. На стр. 88 показателното местоимение *this* всъщност може да въвежда нов за дискурса участник, който да не е познат на слушателя/читателя в смисъл на „някакъв, един“ (срв. *We were talking the other day, when this guy came up to us and...* „Говорехме си онзи ден и изведнъж се появи някакъв/един човек и...“). Конструкцията, за която авторът твърди, че е невъзможна, на стр. 90, а именно *But then there is this conspiracy theory that...*, всъщност е напълно обичайна, а пък, *Been through a lot, little John managed to...* (стр. 115) не може да бъде граматически добре оформено английско изречение. Накрая, *Regarded (by his peers) as an academic failure...* на същата страница може да бъде разпознато като страдателен залог и без фразата с предлога *by*, противно на авторовите твърдения.

5. Заключение

Въз основа на съображенията, изложени в това становище, за съжаление не мога да подкрепя представената дисертация в настоящия ѝ вид. Тази оценка по никакъв начин няма за цел да обезсърчава докторанта. Напротив – оставам с надеждата, че градивната критика ще го стимулира в бъдещата му работа. Като оценявам усилията, които е положил дотук, бих искал да го поощря да продължава да усъвършенства професионалните си умения и знания и да се старее да повишава качеството на научната си продукция.

София, 15.04.2024 г.

EXAMINER'S REPORT

by

Dr. Bozhil Hristov

Associate Professor of Linguistics

**Department of English and American Studies, Faculty of Classical and Modern Languages,
University of Sofia**

on a thesis submitted in partial fulfilment of the requirements for the degree of

Doctor of Philosophy

in division 2 *Humanities*

2.1 Philology

Doctoral programme: *English*

AUTHOR: KRASIMIR SPASOV

TITLE: SOME SYNTACTIC DEVICES OF INFORMATION PACKAGING AND MODELLING IN MODERN ENGLISH

1. Overview of the examination procedure and introducing the candidate

I was appointed as a member of the board of examiners by the Rector of South-West University "Neofit Rilski", Letter No. 696 of 25.03.2024, for the defence of the doctoral dissertation listed above. The author of the thesis is Krasimir Blagoev Spasov, a full-time doctoral student. The set of documents submitted by the candidate is in compliance with the relevant legislation and contains all requisite documents.

2. Overview of the thesis and its relevance

This thesis investigates syntax and information packaging in Modern English and comprises 187 pages, including the introduction, references and appendices. The material is structured into 6 main chapters, dealing with the following information-packaging devices: cleft structures, existential and presentational clauses, extraposition, passive clauses and negative inversion. In my view, the dissertation is most valuable for the corpus data and statistics, for instance the data relating to the occurrence of different types of existential constructions presented on p. 72, so it would be good to see more of this type of methodology and approach. The topic is most certainly

relevant, and a lot remains to be done, despite the vast body of specialist literature on this subject, some of which the candidate could have benefited from. Regrettably, the analysis of each construction is based on one or two examples only. It would have been more convincing to adduce additional material and/or statistics from the corpus. The candidate can further develop his work with more statistics, more in-depth qualitative analysis and perhaps comparisons to Bulgarian. The idea about presupposed focus is interesting, even though it contradicts the standard assumptions in defining this concept. It would be worth pursuing and investigating it with a more solid database, seeking more empirical support. The following reference might have been useful in this respect, teasing apart the interrelations between presupposition, givenness and activation: Dryer, Matthew S. 1996. Focus, pragmatic presupposition, and activated propositions. *Journal of Pragmatics* 26: 475–523. I have the feeling that the thesis under review conflates these three concepts instead of charting the interactions between them. It is a good idea to introduce chapter summaries at the end of each chapter, but rather than focusing on the details of the examples analysed, they should summarise the main theoretical points and the most significant findings and conclusions.

3. Assessment

Even though this a promising topic and the candidate has done a great deal of work to lay the foundations of his dissertation, there remain some major issues which raise concern. The most serious of these include recurrent failures to understand and appreciate the content of secondary sources which the author has consulted, as well as a failure to recognise and appropriately classify and analyse the material he should be examining. Problems with the fundamentals of syntactic theory abound as well. I outline some of these issues below.

On p. 20, the PhD candidate mixes up two different uses of the idea of marking: the Prague School claim that “subjective” word orders are marked with emotiveness has to do with what they are meant to express. The prosodic marking that the candidate argues for is one of the means whereby this emotiveness can be conveyed. On p. 17, the candidate assumes that in *Peter plays the violin*, *Peter plays* is the theme and *the violin* the rheme. I wonder if this is the only viable division and what the analysis might depend on (cf. context and communicative intent in the Prague School’s views)? In the same vein, does the author consider the following exchange from p. 21 felicitous? ‘What happened?’ ‘His leg, my brother broke’. Are all the rest of the question-

answer pairs on the same page pragmatically acceptable? Moreover, I don't think the rest are all theme-rheme arrangements, contrary to what the author claims.

The year of publication of the first edition of Huddleston and Pullum's *Student's Introduction to English Grammar* is wrong – it is not 2007 but 2005. (Similarly, Biber et al. 2003 should be 2002.) More importantly, the PhD candidate has not grasped Huddleston and Pullum's analyses correctly, as evidenced by the discussion on p. 43 – *Peter who started the fight* is not a constituent in *It was Peter who started the fight*. The author has likewise got the date of publication of the *Cambridge Grammar of the English Language* wrong. On p. 75, he calls it a later publication (compared to the shorter student version) dating it to 2016. The date of Quirk et al. is wrong too (1987, rather than 1985, on p. 96).

There is a great deal of confusion on pp. 46–53, dealing with 'information packaging peculiarities of *it*-clefts' – what the author describes and analyses as an *it*-cleft, *It's money that people have already paid tax on*, is actually an ordinary relative clause. This much is suggested by the context but the author goes down the less plausible route of analysis. I'm afraid the author's analysis is therefore rather misguided and incoherent. This false premise invalidates the author's discussion of *it*-clefts, as well as his proposed contributions in this respect.

On p. 42, the author talks about clefts vs. declarative sentences (by which he means the basic input canonical pattern), but it should be pointed out that clefts themselves are also structurally declarative clauses (albeit non-canonical). The same issue reemerges on p. 44. On the same page, the relative clause modifies the subject complement, rather than the subject, showing the author's analysis to be misguided.

More worryingly, *here* is not a grammatical object, contrary to the claim the author makes on p. 67, demonstrating poor knowledge of the basics of syntactic theory. The phrase structure diagram on p. 74 is incorrect, since *a crash on E-79* does not form a constituent – cf. *On E-79, there was a fatal crash*. Such problems with the basic principles of syntactic analysis recur throughout the body of the text. The phrase *that night* is not an Adv(erb)Phrase, so the tree diagram on p. 86 likewise contains a major error of syntactic analysis. The author probably intended adverbial as a function, but functions and categories are once again mixed up in a woefully

misinformed manner. Crucially, in no way is that same phrase an internal complement, so the inclusion of this label in the diagram is rather puzzling.

The phrase *five months ago* (p. 44) is not a time adverb – it is a noun phrase functioning as a time adverbial or adjunct (or a PP according to Huddleston et al. 2022: 196, perhaps even an adverb(ial) *phrase*, if the candidate so wishes, but not just an adverb). The author should be wary of mixing category labels with their functions. This conflation recurs throughout the examples on this page. The problem of mixing up phrasal categories such as adjective phrase or prepositional phrase and syntactic functions such as subject, object or complement, reemerges on pp. 55–56, where the author also spells the term *complement* incorrectly as *compliment* on three occasions.

Similarly, *There came to her mind a brave soul* is most certainly not a transitive clause, so this example is one more instance of gross misclassification. The author again misconstrues transitivity on p. 117, where he claims that the passive *A distance of 8 km was run by Tom Ford* is derived from an intransitive verb. In the same vein, I would not classify the verb *fall for* on the same page as transitive, either. *The chef thawed the frozen fish* (on p. 118) is not an intransitive clause, and (again contrary to the author’s claims), its passive counterpart is perfectly legitimate. The active counterpart of *It is based on my new book of the same name*, is *[I/They/Someone/X] based it on my book of the same name*, not **?My book of the same name bases [itself on] it*, which makes the discussion on pp. 121–122 irrelevant. It is not the meaning of the following sentence from p. 128 that makes it infelicitous, but the way the information is packaged: *The current Prime Minister, James Brown, will be succeeded by her*. I would have thought that a chapter on passives and information structure ought to pay more attention to such a distinction. The author has misinterpreted the following examples on p. 134, which contain no inversion: 14. *Adding some salt to the dessert is very important*. 15. *Downstairs, in the basement, is where I keep my ski equipment*. This comes as a surprise in a chapter on inversion.

The text contains quite a few contradictions too. There is a contradiction in the description and analysis of extraposition on p. 93. The author first states that the extraposed clause represents old information, and then goes on to motivate extraposition with the need to shift the informative clause to the end of the sentence, since it contains important new information. In the body of the text on p. 137, the author talks about the tense and aspect of the auxiliary depending on the main

verb phrase, but this main verb phrase is then represented as a complement clause in the tree diagram. In the same diagram the NP is not *family secret*, but includes the determiner too, i.e. *the family secret*. In the diagrams on pp. 112–113, *today* should not be included in the NP *two essays* or in the PP *by Eddie*. It is a separate constituent which serves as an adjunct of time. Moreover, the treatment of auxiliaries is inconsistent in these diagrams – *has written* and *have been* are analysed according to the traditional view that the string of verbs forms a “verb phrase/group” headed by the full verb; then *written* in *have been written* is treated as a complement of *have been*, so according to these diagrams, some auxiliaries are dependents, while others are heads, and lexical verbs are sometimes heads and sometimes dependents of auxiliaries.

4. Further recommendations and questions

Some minor recommendations include trying to tone down somewhat naïve statements such as the following one from p. 3, where the author avows that he is ‘fascinated by the variety of structures that the English language has in comparison to my mother tongue’. Such value judgements are best avoided in objective academic prose. The PhD candidate talks of ‘the spoken genre’ (e.g. on p. 7). Is such a label really justified and are the candidate’s sources examples from the same genre?

The text contains numerous lexical and grammatical slips (esp. to do with article use) and typos, so the thesis would benefit from editing by a native speaker of English. Some of the issues include: ...*aims to persuade a point* (p. 44), *a major cause for the climate change* (p. 44, where what is meant is climate change in general), *This type of a cleft constitutes of the following parts* (p. 42), ...*which he also refers* [missing ‘to’] *as...* (p. 48), *the relative clause proposition does not construe as expressing a property* (p. 67 and elsewhere, where an inanimate entity cannot function as the subject of *construe*), *physical and spacious* [sic.] *setting* (p. 70), *Democratic’s Party* (p. 78), *the New York City’s mayor* (p. 78), etc.

Some ill-informed statements about the noun phrase include: *that* is not a proximal determiner (p. 25); there is no (semantic) possessor involved in the phrase *John’s verdict* (p. 26); it is not the noun *bodyguard* that is indefinite (p. 90), but the NP *a bodyguard*.

On several occasions, we observe misjudgements about grammatical acceptability. Regarding the discussion of the example on p. 88, the demonstrative *this* can present new information which is unfamiliar to the hearer/reader (cf. *We were talking the other day, when **this** guy came up to us and...*). The construction which the author claims to be impossible (p. 90), namely *But then there is this conspiracy theory that...*, is actually perfectly fine. Conversely, *Been through a lot, little John managed to...* would not be a grammatical English sentence (p. 115). Finally, *Regarded (by his peers) as an academic failure...* on the same page does not need the *by*-phrase to identify it as a passive, pace the author's claims.

5. Conclusion

Based on the considerations above, I'm afraid I cannot support this thesis in its current form. This is in no way intended to demoralise the doctoral student. Quite the contrary – it is my hope that this constructive feedback will prove stimulating in his future endeavours. Appreciating the progress he has made so far, I would recommend that he should continue to hone his professional skills, making every effort to improve the quality of his academic output.

Sofia, 15.04.2024